

Đàn bà

Tuần báo xuất - bản ngày thứ sáu

NAM THU 4 — SO 168 — 11 SEPTEMBRE 1942

MỖI SỐ 0\$13

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về

La Directrice du

TUẦN BÁO ĐÀN BÀ

76, WIÉLÉ — HANOI

BA THÁNG 1,60

SÁU THÁNG 3,00

MỘT NĂM 6,00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

MỘT MỖI HẠI CHO PHẦN ĐỒNG

PHỤ - NỮ VIỆT - NAM

Cách đây vài hôm, nhằm vào ngày mồng một tháng bảy ta, một chị bạn rủ tôi đi xem « lên đồng ». Nề chị cũng có, muốn đi xem một hủ tục cũng có, tôi bèn đi với chị đến một ngôi chùa.

Tới nơi, vào trong sân chùa, chỉ thấy những người là người. Tiếng trống, tiếng chiêng đương nổi lên ở một gian bên về phía trái. Chúng tôi lại gần, cố len mãi mới kiếm được một chỗ đứng. Người ta gọi đấy là « Điện ». Ở tận trên nóc nhà có vô số nón hoa bằng giấy. Ở cột có mấy con rắn giấy hoặc xanh hoặc đỏ quấn quanh. Trên điện bày la liệt những mâm ngũ quả. Dưới điện một bọn người đương ngồi quây tròn một chiếc chiếu mà ở trên thì một bà đã trông tuổi bạn quần áo như quần áo phượng tuồng đứng cầm hai thanh kiếm bằng gỗ múa.

Coi điện bộ bà buồn cười quá vì nó ngượng ngập vô cùng.

Chị bạn ghé vào tai tôi : « Đây là lên đồng ông Hoàng ».

— Sao chị biết ?

— Ấy tôi đi coi luôn nên rõ. Bây giờ bịt mắt tôi lại tôi chỉ nghe bọn « cung văn » tôi cũng hiểu là đương giá đồng ông Hoàng.

Thì ra có bọn cung văn ngồi gần đấy mà tôi không để ý. Họ

đương hát những bài ca tụng ông Hoàng. Giá họ khen những công nghiệp của ông Hoàng thì mình biết ngay ông ta là bực nào, nhưng đây này, họ ca tụng cái « nhẫn vàng » của ông đeo ở tay, cái khăn satin ông đội ở đầu, cái tay ông đeo, cái lòng ông rộng, thì thật có trời biết.

Ừ, cái ông Hoàng ấy rộng thật, ông thương tiền cho bọn cung văn không tiếc tay. Ông cho cả những người ở quanh đấy nữa. Ông ban, ngoài tiền ra, cả hoa quả, trầu cau. Bọn cung văn càng khen ông bao nhiêu thì tiền thưởng càng nhiều bấy nhiêu, và với bọn người chung quanh cũng thế.

Một vài người ở ngoài len vào :

— Tấu lạy quan Hoàng, xin quan ban tài, ban lộc.

Thế là quan Hoàng lại phải bỏ ra vài hào và một miếng trầu ra đưa.

Mời quan Hoàng ngồi xuống soi gương đánh phấn.

Trước mặt quan có một cái bàn nho nhỏ trên để hai lọ lục bình bằng bạc, một cái ống nhổ, và một cái hộp đựng thuốc lá cũng bằng bạc. Gần đấy là một hộp phấn và một ống sáp son. Trời nóng, quan Hoàng đổ nhiều quá nên phấn vừa đánh xong, mồ hôi ra lại làm trôi đi mất,

quan luôn luôn phải ngừng lắc cái đầu để đánh phấn lại.

Quan quan, trừ bọn « con công đệ tử » còn có 3, 4 mụ đàn bà hầu quan, cầm quạt giấy quạt như máy. Bọn này có lẽ chính là người nhà của quan đem đi nên đầu có xin quan « ban tài, ban lộc » nhiều lần, nói giã bợt mép cũng không thấy quan cho.

Xong giá quan Hoàng là giá bà « Chúa Mường ». Mà cũng chính cái người vừa ngồi giá quan Hoàng. Họ thay quần áo mới màu chóng làm sao : « Giá » quan Hoàng vừa thắp thì ba bốn mụ đàn bà nói trên, xúm xít vào thay áo, đội khăn, đeo vòng v. v. Quan Hoàng lúc này ngài chỉ đeo nhẫn vàng, bà chúa bây giờ lại phục sức một cách khác. Vòng vàng nạm ngọc ở tay. Nhẫn kim cương. Quần áo không biết họ sắm đầu đúng y như quần áo mấy cô thổ, mán Lai-châu dạo nọ về dự hội chợ Hanoi.

(còn nữa)

Thông - chế Pétain đã nói :

Sở dĩ có cuộc chiến tranh này là để tổ chức lại châu Âu. Nước Pháp quyết tâm dự vào sự tổ chức ấy và hợp tác rất thành thực, ngõ hầu mong dựng một nền hòa bình vững trãi ở Âu châu và thế giới.

Quyền lợi và bổn phận của người vợ góa

Tiếp theo

HỎI.— Mẹ chết sớm, ở với gì ghê rất cực khổ. Nay có người hỏi làm vợ, người đó chưa hợp với nguyện vọng tôi vì nghe nói không công ăn việc làm, chỉ sống nhờ tiền của của bố mẹ, song tôi cũng muốn nhận lời mặc cho số phận để tránh cái cảnh đau khổ mà tôi đang sống.

THÚY-MỸ

TRẢ LỜI.— Nhiều cô thiếu-nữ gặp cảnh mẹ ghê con chồng hoặc không gặp nghịch cảnh ấy, nhưng bố mẹ nghiêm khắc, giữ gìn không cho được tự do, vẫn ao ước lấy chồng để thay đổi cái cảnh sống, coi sự lấy chồng như một sự thoát ly cái gia đình của mình, nên cũng như cô, có người hỏi là lấy, bất luận người chồng có xứng đáng hay không?

Những cuộc nhân duyên liêu lĩnh, vợ lấy chồng để đó, cũng có một số được tốt lành, nhưng phần nhiều chẳng ra gì và lúc đó người đàn bà không còn biết trách ai được, đành đổ tại mình xấu số; lúc ở nhà thì khổ sở, đi lấy chồng càng khổ hơn. Tránh vỏ dừa gặp vỏ dừa là thế! Cô nên nghĩ kỹ: ở với mẹ ghê mà cực khổ, cái khổ ấy còn dễ chịu gấp mấy mươi cái khổ gặp người chồng không ra gì.

CÔ TRINH Vientiane.— Hãy mắng vào mặt con người ấy để bản chưa cái tính bồm sồm đi. Có thể lấy giấy chứng chỉ của một bác sĩ khác. Những cái vạch ++ nghĩa là Positif chỉ rằng bệnh nhân quả mắc bệnh, bệnh ấy lại phải tiêm Bismuth, tức là bệnh tình. Bảo người ta phải chữa đi, dầu là bệnh di truyền.

Xem tiếp trang 13

2.) Người vợ góa được hưởng hoa-lợi tất cả các tài-sản của chồng để lại, hoa-lợi các động-sản cũng như các bất-động-sản. Duy không được hưởng dụng về của hương-hỏa mà người chồng đã dùng ăn thừa-tự khi trước, trừ khi nào người vợ chỉ đứng quản lý của hương-hỏa ấy cho con cả thì không kể.

3.) Người vợ góa được hưởng hoa-lợi các tài sản của chồng suốt trong thời kỳ mình ở góa. Trong thời kỳ ấy người vợ góa được quyền ngăn cấm sự chia của. Quyền hưởng hoa-lợi chỉ mất khi người vợ góa chết, khi di tái-gia, hoặc khi bị truất quyền.

Theo những điều nói trên, quyền người vợ góa rất rộng.

Người vợ góa được hưởng dụng tài sản riêng của chồng, tài sản chung của hai vợ chồng cùng tài sản riêng của mình. Người vợ có quyền được tự mình sử dụng tất cả các động-sản để trang trải công nợ cho chồng, cấp-dưỡng và giáo

dục cho con cái, cấp dưỡng cho cha mẹ ông bà bên nội nhà chồng, cấp dưỡng cho các vợ thừ của chồng cùng là chi tiêu các việc cần dùng cho mình và trong nhà. Lại có thể tự mình sử dụng những động-sản riêng của mình để chi tiêu về mọi việc nói trên.

Còn bất động sản riêng của chồng và bất-động-sản chung của hai vợ chồng, thì khi người vợ góa muốn bán phải hiệp cùng với các con chồng đã thành-niên; nếu tất cả các con chưa thành-niên thì phải hiệp cùng với người giám-hộ (tuteur) của chúng mới được (chỗ này có một điều khó khăn mà pháp-luật không nói tới: sau khi chồng chết, người mẹ có thể chính mình làm giám-hộ cho các con. Vậy khi chính người vợ góa làm giám hộ cho các con vị thành niên, thì có phải hiệp cùng ai không, hay là tự ý bán các bất động sản nói trên được)? Tòa Thượng-thẩm Hanoi đã xử bắt người vợ góa phải làm đơn xin tòa án cho phép bán. Đơn đó phải nói rõ nguyên nhân cần phải bán, và phải do người vợ góa cùng ký với người trưởng-tộc.) Nếu chỉ có con gái đã thành-niên thì khi người vợ góa phát mại bất động sản ấy phải hiệp cùng với cha mẹ chồng, nếu không có cha mẹ chồng phải hiệp cùng với anh cả chồng, nếu không có anh cả chồng phải hiệp cùng với người thân

Xem tiếp trang 10

VỚI 20 NĂM KINH-NGHIỆM

bà đỡ

NGUYỄN PHỊ VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ HỘ-SINH

20, Grand Bouddha, 20
(Trước vườn hoa Hàng dền)

1914, 1915 - Hanoi

Gái Việt

TRUYỆN DÀI

của DUYÊN HÀ

— Không, anh không nghe thấy tiếng gì cả.

Rồi ông Hàn ra phía cửa gọi :

— Vú em đâu ?
Tại sao chú khóc đấy ?

(Tiếp theo)

— Sao mình lại nói thế. Em thì em nghĩ trái lại.

— Anh cảm ơn em. Nhưng quả thật anh không xứng đáng với những ý nghĩ tốt đẹp của em về anh.

— Đó là tại mình đứng về phương diện khác, chứ nếu mình đứng về phương diện ái-tình thì có gì đáng trách đâu. Này nhé : mình cố hai Oanh chẳng phải vì mình muốn lấy em ư ? Mình lại cố gây ra tai nạn cho thầy em cũng chỉ vì một ý ấy ?..

Bà Hàn đang định nói nữa nhưng một tiếng nói vô hình ở đâu nơi tâm bà văng vẳng lên làm bà ngừng hẳn :

— Còn việc lừa vạ bạc !

Bà lắng tai để nghe ngóng. Bà tưởng một người nào đương nói ở đâu gần bà :

— Còn việc lừa vạ bạc !

Thấy vợ đương nói lại quay đầu đi như tìm kiếm cái gì, mắt thì ngơ ngác, Tuynh hỏi :

— Em kiếm gì ?

— Không, em nghe có tiếng con khóc, sợ con nó ngã chẳng ?

Một tiếng vọng lên :

— Bầm quan, không ạ ! Chú con đương ngủ.

Ông Hàn quay vào đứng bên vợ sẽ vuốt ve :

— Em nghĩ thế thật à ? Ừ ! Tất cả những cử chỉ vô nhân của anh điều « vì » em cả.

Ông định hôn bà, nhưng bà sẽ gạt ra :

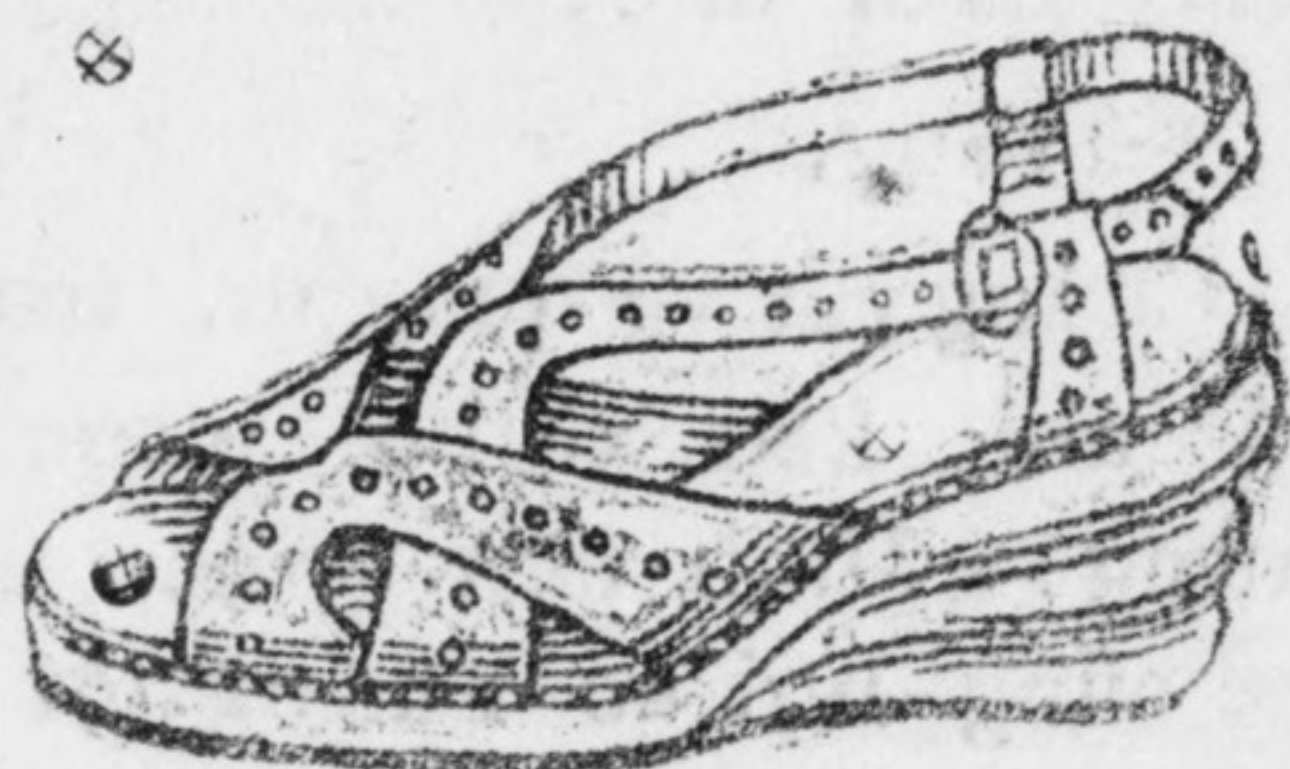
— Gớm, hút thuốc lá cho nhiều vào ! Hơi khét lẹt những mùi khói.

Trời đã sang thu. Trận gió buổi sáng đã hơi lạnh lạnh. Mặt đường khô hơn. Mỗi một chiếc xe chạy vụt là một đám bụi cuốn mù mịt. Lác đác một vài chiếc lá vàng lóa tỏa bay. Người và vật đã bắt đầu nhuộm một vẻ buồn hiu hắt.

Nhưng có một người có một vẻ hiu hắt hơn. Nhìn người ấy ta như thấy cả một mùa thu hiện hình. Đầu chàng sơ sác như ngàn lau dưới trận kim phong. Đôi mắt chàng trong veo, sâu hoắm coi mới lơ dờ mệt mỏi làm sao ! Chàng đi

xuất ngày nhưng chính ra chẳng đi đâu cả. Chàng nhìn mọi người mà thật ra chàng chẳng nhìn ai. Chàng chỉ quanh quẩn ở vùng ngoại ô, gần nhà dépôt xe điện. Có kẻ bắt gặp chàng sáng sáng đi vòng con đường sỏi lâu bay, đi như một kẻ điên. Chàng ăn mặc lạnh lặn nên các thầy cảnh-sát không ai hỏi mà cả bọn phu tuần ban đêm cũng để mặc chàng được tự do thơ thẩn ở dưới bóng trăng, sương. Cứ đến chập tối chàng lại đi qua cửa một tòa nhà đồ sộ có nho leo ngoi ngoi, có rào sắt chạy quanh. Chẳng ai để ý tới chàng. Nhưng ở trên gác một tòa nhà nọ hình như vẫn có một cánh cửa sổ hé hé. Đã bao lần chàng nhìn dăm dăm

MỜI QUÝ BÀ, QUÝ CÔ LỊCH
SỰ ĐẾN THĂM HIỆU GIÀY :

QUÊ LÂM

6, Rue de la Laque, Hanoi
PHỐ CHÁ CÁ

Bản hiệu mới chế rất nhiều
kiểu giày và Sandales phụ
nữ rất mới, đẹp, bền, giá
giảm

vào chỗ hé để mong đợi, nhưng rồi chàng lại đi. Cánh cửa sổ cũng không rộng thêm, không đóng lại hẳn.

Mấy bữa nay coi bộ chàng đã bớt buồn. Chân chàng bớt uể oải. Và suốt ngày hôm nay chàng không đi đâu nữa. Tối người ta mới gặp chàng đi lên phía Khâm-thiên: theo một một chiếc xe bò chở nước.

Chàng đưa cho người kéo xe một tập giấy và kèm cả đồng bạc, nhưng anh này không nhận :

— Thưa ông, lỡ quan con biết thì chết !

— Anh ráng giúp tôi... Đây đồng bạc nữa.

Hắn ngần ngừ rồi rút rề cầm lấy.

— Thật là nể ông quá.

— Nếu có thư trả lời, tôi đãi anh thêm... À này tối nào cũng đi chở nước như thế này à ?

— Bầm vàng. Ở vùng ngoại ô này không có nước máy mà nhà quan con lại dùng nhiều nên gánh không đủ, cứ phải đi chở từng xe, mỗi tối đến 5, 7 xe,

— Thế mai tôi gặp anh ở máy nước nhé.

— Vàng.

Chàng vui vẻ quay đi, trong lúc anh kéo xe bò nước hí hửng: « Mình làm việc này kẻ cũng hơi ác nhưng tội gì được tiền của cả ba người kia

mà lì ! Xừ này hai đồng ! Lát biết đâu quan lại không cho hai đồng ! Rồi còn bà lớn ! Ở người như thế mà cũng có nhân tình nhỉ. Mà ông nhân tình cũng không lấy gì làm sang trọng lắm ! »

Anh ta hát nghêu ngao vài câu, thò tay sờ vào túi xem hai đồng bạc còn không rồi lại lăm bầm.

— Lão Hàn thế mà thâm !

Lũ đây tớ vừa ăn cơm xong, chúng còn đương ngồi nói chuyện gẫu thì thằng bếp đột nhiên vỗ vào vai con vú em :

— Kia quan đã về.

Cả bọn nhìn lên nhưng không một đứa nào trông thấy bóng người. Chúng liền mắng anh bếp :

— Anh chỉ hay dọa sảng ! Sáng quan bảo quan đi Nam Định, về thế nào sớm thế. Và về thì xe hơi đâu ! Được cái bộ lém là không ai bằng.

Con vú em vừa nói vừa « cũng » vào đầu anh bếp một cái nên thân.

Nhưng anh bếp không cười :

— Rõ ràng tao ngửng lên thì gặp quan chân trong cửa, chân ngoài cửa. Quan đi đâu mà vội vàng qua.

Thằng xe nện lên cái cột, chỉ vào cái thìa khóa treo ở trên :

— Thôi con lạy anh ! Anh đừng dọa chúng con. Từ khi

có khóa vào hấu bà lớn, con ra mở cửa, rồi con lại khóa ngay, mới chừng năm phút, thìa khóa vẫn kia, chẳng nhẽ quan nhẩy qua tường quan vào à ! Nhà người ta chó người ta có phải là thằng ăn trộm đâu !

Anh bếp tức quá.

— Nào, tao đánh cuộc với chúng bay, tao bảo quan đã về. Hễ không đúng tao mất cả tháng công cho chúng bay. Bằng quan về thật thì chúng bay mất gì.

Thấy anh bếp quyết liệt, cả bọn cùng ngơ ngác nhìn nhau.

Anh xe chạy vội ra cổng sờ vào khóa rồi hớn hờ chạy vào :

— Tôi xin mất tháng công nếu quan ở trên nhà. Lên xem ngay nào

Riêng từ nãy có anh làm vườn kiêm chức xe nước không nói gì. Hắn chỉ cười. Anh bếp nhìn hắn quay lại bảo :

— Còn thằng cai vườn kia, mày cười gì, mày có giám đánh cuộc với chúng tao không ?

— Tao chịu không giám đánh đũa với tinh ! Lương tao có hai đồng, tiền đâu địch với các anh lương năm, sáu đồng được... Nhưng ông cho chuyển này cả lũ mất việc ạ !

(còn nữa)

DOCTEUR HY

81, Rue Richaud — Hanoi

• (ĐẦU PHỐ HỘ-VŨ)

CHỮA CÁC BỆNH

CHUYÊN - MÔN VỀ BỆNH

HOA LIÊU, BỆNH ĐÀN - BÀ

Noix glacée

VẬT DỤNG — 100gs Noix, 1/2 lon đậu phụng, 100gs đường, chocola, 100gs pruneaux, vanille.

CÁCH LÀM — Lấy noix đập chẻ ra lấy đậu phụng đem luộc, để nguội lột sạch vỏ lụa. Lấy hai muỗng đường thật đầy trộn với hai muỗng nước lạnh bắc lên lò để sôi, hễ khi nào thử nơi, tay dính là được, bỏ thêm chút vỏ cam cho thơm, đem xuống để nguội, đường sẽ đặc lại. Lấy đậu phụng rang, đâm nhỏ trộn vào đường bỏ chút vanille vào, nhồi cho đều (muốn cho thêm bột chocola càng tốt).

Đoạn viên từng viên tròn, và viên dài nhỏ, lấy pruneaux chẻ hai lấy hạt rồi bỏ viên nhỏ ấy vào dừa,

Còn những viên tròn thì lấy nạc noix giắt vào, lấy que vót nhọn xóc từng cái một.

Đoạn lấy bảy muỗng đường bảy muỗng nước lạnh đem bắc lên lò cho sôi thật kẹo.

(Muốn thử nước đường kẹo thì giọt nước đường vào trong chén nước lạnh, trong và cứng là được)

Xem chừng đường cho nước đường vàng, lấy từng viên socola que ấy nhúng vào nước đường ấy, để khô, phải để trên tào lá chuối, xong bỏ vào khuôn giấy.

HÉLÈNE NGÀ

Cours St. PIERRE

4 Bd Pasquier Hanoi.

Cours admission 2e B :

11 et 19 Septembre

Cours primaires :

14 Septembre

Cours secondaires :

16 Septembre

Kỷ niệm hoa lòng

— Con đường Tội-Lỗi mở trong đêm...
Réo rất ngoài song, giục quân-huyền!
Em vội bước ra, và lỗi bước...
— chén nồng hợp-cần nhạt tanh men!

Àm-âm, dư-lượn nổi phong-ba.
Điên-đảo thuyền em sóng lựt bờ...
Chỉ có anh chẳng khinh không giận —
Bến lòng khuất nẻo bão khơi xa...

Ví chàng là lụa ngự ngai vàng,
Em vẫn là em ; hay gió, sương
Dầm dãi ngọc ngà, em cũng vẫn
Là em, — em của buổi hoa-hương !

Hiện tại xá gì ! Nếu có phen
Lòng anh còn tưởng nhớ đến em,
Là em những sáng thần-tiên ấy,
Qua cửa đôi lần ngược mắt lên...

...Lưng gác tôi tàn anh ngó xuống,
Đón trên môi thắm nét hoa cười...
Tóc em xanh mượt, đường ngói trắng;
Đôi mắt yêu-yêu hé cửa Trời !...

Trong vạn loài hoa, có một loài
Trăm năm không biết kiếp tàn phai...
— Dầu mưa, dãi nắng, nguyên hương sắc
Kỷ-Niệm, hoa lòng muôn thừa tươi !

CAO-TU

ME O'! ME HỒ'! ME THU' O'NG

HỒi ấy Hữu, Thái còn bé...

Một hôm bà Liên giận Thái đánh vỡ chiếc lọ Giang tây, bắt Thái nằm xuống giường và sai Hữu đi lấy roi.

Hữu chần chừ, ái ngại nhìn em, hai mắt Thái cũng nhìn lại anh như van lơn anh đừng tìm roi. Cái miệng nó phấp phồng mếu mếu.

Bà Liên quát :

—Kia ! Hữu ! sao bảo mày cứ đứng đó, xuống lấy cái que củi lên đây. Mày cũng muốn phải đòn nốt hả ?

Thái sợ hãi đành bước xuống bếp. Đến cửa, nó còn ngoái lại nhìn em nó như chia sẻ nỗi sợ, như hun cho em nó ít can đảm chịu đựng trận đòn sắp tới.

Nó đã cố đi chậm chạp mà cái bếp, chóng quá, đã lù lù trước mặt nó với đồng củi ngổn ngang con Sen vừa chẻ, chưa kịp thu gọn vào. Hữu ngồi xuống bên đồng củi, tròn. Chó con Sen ! Cái củi nào nó chẻ cũng to ! Thế mà đánh vào dít em Thái thì em Thái chết còn gì ! Hữu bới tung đồng củi lên, rầm củi đâm cả vào tay. Vẫn không có cái củi nào bé tí vừa ý Hữu cả. Hữu lo sợ, càng thương em, và đâm ra giận mẹ. Làm vỡ có cái lọ độc bình mà mẹ đánh Thái bằng que củi : cái hình phạt nặng quá, Mẹ ác ghê ! Hữu ghét mẹ lạ ! Nó lùng bùng trong miệng như dọa dẫm :

—Nào đánh em ông nào ! Ông về ông mách thầy cho nào !

—À gớm nhỉ.

Hữu giật mình quay lại. Mẹ Hữu đứng sừng sững bên Hữu từ lúc nào đã nghe hết những lời Hữu dọa mẹ, nói hỗn với mẹ. Mặt Hữu tái xanh, Hữu hồi hộp chờ mẹ cầm một cái thanh củi lên vục vào dít Hữu. Nhưng không ! mẹ Hữu dịu dàng kéo Hữu đứng lên, ôm vào lòng, hôn lên trán Hữu mà nói :

—Con ngoan lắm, biết yêu em, thương em. Thôi mẹ tha cả cho Thái nữa !

Hữu ngạc nhiên nhìn mẹ và thấy mẹ rơm rớm nước mắt, song mặt mẹ thì vui vẻ lạ ! Thế là nghĩa lý gì ? Người lớn khó hiểu quá ! Nhưng Hữu chẳng suy xét tìm hiểu thêm. Hằng biết em Thái không phải đùa, Hữu chào người ra, chạy vụt lên nhà trên lời Thái ngồi lên, rồi rít :

—Mẹ không đánh Thái nữa, mẹ Tha cho Thái đấy !

Hữu, Thái phải cái tính hay đòi ăn kẹo cứ hàng kẹo long keng ngoài cửa là anh em xúm lại bên mẹ :

—Mẹ ơi ! kẹo mẹ nhé !

Bà Liên đang bế em bé, tức mình chia em bé ra :

—Này đây, bán em đi mà ăn: Bác hàng kẹo vào đây tôi đòi em bé chúng nó lấy kẹo cho chúng nó ăn đây này !

Tức thì Hữu Thái cùng dơ bốn cánh tay ra ôm lấy em, cuống quýt :

—Không, không đừng đòi kẹo em bé. Con không đòi kẹo nữa đâu.

—Thật nhé ! Hễ còn đòi ăn kẹo nữa thì tao bán em bé này và bán cả em bé trong bụng nữa.

Tối tối Hữu Thái học xong nhảy lót ngay lên giường chơi với mẹ và hai em bé. Mẹ ngồi giữa, bốn anh em ngồi chung quanh. Bà Liên thường hay nhìn các con mà hát :

Bốn con ngồi bốn chân giường

Mẹ o' ! mẹ hồi, mẹ thương con nào !

Mẹ thương con út mẹ thay,

Thương thì thương vậy không tây trường nam.
Bà hát thì hát chứ bà thấy câu hát chẳng đúng tí nào. Bà thì bà thương tất cả bốn đứa con

CON NÀO ?

CHUYỆN NGẮN

của THU THU

bà bằng nhau. Nhìn bốn mái đầu xanh óng chum lại dưới bóng đèn, bà muốn ôm ghi lấy tất cả hôn chung trong một cái hôn tha thiết. Một mẹ nuôi được mười con. Nuôi nghĩa là thương, là yêu. Lòng mẹ là cái bể vô hạn ái tình các con cần đến bao nhiêu âu yếm mẹ đều chia sẻ đủ !

Bà miên man trong những cảm giác yêu đương. Những tiếng cười nô đùa của đàn con phả vào lòng bà một điệu đàn du dương phơi phới... Rồi trong cái cảnh êm đềm ấy, Hữu bỗng cất tiếng giục các em bài học thuộc lòng ở nhà trường :

« Yêu nhau như thề tay chân.

Anh em hòa thuận hai thân vui vầy.

Hữu đọc theo anh chời chầy, em bé Nghi út ít, chỉ biết dương đôi mắt đen lánh nhìn vào miệng các anh ! Hai tay nó chơi với bất chim. Có Thu ngọng lịu ngọng lo, không theo kịp anh, phụng phịu bắt anh dạy lại. Anh cười :

— Để anh dạy Thu bài này nhé. Nào Thu hát theo anh nào : « Ý ú u cô Thu dài dăm »

Có Thu mắc lừa anh, rúc đầu vào lòng mẹ :

— Mẹ ơi ! Anna Hữu ghẹo bé.

Bà Liên ôm vội lấy Thu, nựng nịu :

— Ủ, để mẹ mắng anh Hữu. Sao anh Hữu lại ghẹo em ? Anna Hữu xin lỗi em đi.

Hữu nâng đầu Thu lên, cười :

— Ủ thôi anh xin bé. Anh dạy bài lúc nãy nhé. Nào tất cả cùng hát nào !

« Anh em nào phải người xa,

« Cùng chung bác mẹ một nhà cùng thân,

« Yêu nhau như thề tay chân,

« Anh em hòa thuận, hai thân vui vầy,

Giọng hát kéo dài, vang khắp nhà. Em bé Nghi thích vì vậy cuống quýt trên lòng mẹ, miệng cha... cha... bà... bà râm rĩ như để hòa theo tiếng hát.

Miệng cười bà Liên mỗi lúc nở thêm.

Bà lắng hai tai cố thu cho hết cái thanh âm trong trẻo như vang ở một cõi nào lại ! Rồi cái thanh âm ấy cứ từ từ gần thêm, và dần mà

sự hiền hòa, sự nhịp nhàng, thành một thứ tiếng ồ ồ, va chạm nhau. Sau cùng một tiếng quát tháo dữ dội làm bà Liên tỉnh hẳn sự mơ màng êm ái. Bà choàng đứng lên. Vừa một lúc tiếng rơi vỡ loảng soảng ở buồng ngoài đập inh tai bà ! Bà hoảng hốt chạy ra, miệng kên gào :

— Trời ơi ! Các cậu, các cậu làm gì thế ?

Một cảnh tượng tan nát hiện trước mắt bà đồ đạc lỏng chông, mảnh sứ, mảnh thủy tinh la liệt dưới đất. Hai cậu con, Hữu và Thái đứng mỗi người một góc phòng, tóc bù lên, cặp mắt gườm gườm nhìn nhau như sắp định ăn tươi nuốt sống nhau.

Bà Liên nhìn các con, lại nhìn xuống đất. Bà rên rĩ : — Hữu ơi ! Thái ơi ! Chúng mày tệ với nhau thế à ?

Bà nói rồi, ngồi bệt xuống đất, tức giận, cảm xúc, không đứng vững được nữa. Thái vẫn đứng nguyên chỗ, nghiêng răng nói :

— Tại anh ấy, tại anh ấy không ra gì,

Hữu sông ngay lại :

— Tại tao ? Tại tao hả ? Này tại này.

Hai cái thân ôm chầm lấy nhau những tiếng hayh huych chen với tiếng giầy lay dầm sào sào lên những mảnh sứ mảnh thủy tinh vỡ, rạn cả tai. Bà Liên tối tăm mặt mũi. Bà cố lê đến gần chỗ các con, bà ngã lén kén xuống :

— Ôi ! Hữu ôi ! Thái ôi ! Chúng mày đừng giết nhau nữa, chúng mày giết ngay mẹ đi này !

Hữu, Thái rời nhau ra, cùng cúi xuống ôm mẹ và cùng nói một câu tương tự :

— Việc chúng con tại mặc xác chúng con can gì mẹ lại cứ lôi thôi vào ! Kho qua !

Bà Liên không nói được. Bà thở phao phào, bà nằm thẳng cứng như người dưới sức. Hữu, Thái hoảng sợ, không ai bao ai mỗi người một đầu, không mẹ đặt lên giường, rồi cùng ngồi phục trên giường mẹ.

Bà Liên hết nhìn con lớn lại nhìn con bé rên rĩ :

— Hô ! Các con ! Làm sao anh em lại thế ? Đuôi mẹ vào trong nhà để ngoài này anh em cãi nhau đánh nhau ! Trời ơi là trời. Sao thân tôi vô phúc thế ?

Hữu, Thái cau mặt nhìn nhau, người nọ như định gạt cho người kia những lời trách mắng than thở của mẹ.

(Xem tiếp trang 14)

Chúng tôi nói mau rằng không phải mời các bạn nhảy đầm đâu vì chúng tôi rất công kích cái tục lệ ấy mặc dầu nó rất được các nước Âu-Mỹ ưa chuộng.

Lối nhảy mà chúng tôi mời các bạn tập đây, là một phương pháp do nhiều vị bác-sĩ chuyên môn khảo cứu cốt để làm cho thân thể ta thêm cường tráng, da dẻ ta trở nên tươi nhuận, dáng điệu ta biến thành uyển chuyển, và nhất là làm thân hình ta đẹp đẽ, dúi, ngực ta nở nang v. v.

ĐỒ DÙNG. — 1.) Một đôi giày riêng, mũi có cao su, gót cũng đệm cao su, và chỉ cao chừng 3 phân là nhiều. 2.) một bộ quần áo combinaison hoặc một quần đùi, một áo chun cũng được.

A

H. 1. — Hai chân đứng thẳng, đưa chân trái khỏi mặt đất trước.

H. 2 — Rồi lại đặt đều nhau đầu gối hơi chùn lại.

H. 3 — Đưa chân phải ra phía trước, gót hơi lè mặt đất.

H. 4 — Đưa phải ra phía sau, gót cũng hơi lè mặt đất, song lại đặt chân đều nhau như hình 2. Rồi lại bắt đầu như trước. Lần này làm chân kia. Một tí dụ để bạn nhớ. Bạn cứ tưởng như ở dưới đất có con sâu, bạn dùng chân đạp nó về phía trước, miết nó về phía sau, rồi dẫm bẹp nó ra. Tưởng vậy rồi bạn làm thật nhanh.

B

Thuộc thể rồi. Bạn lại bắt đầu tập « pas » khác.

H. 5 và 6. — Chân đứng như hình 2, co chân phải lên khỏi mặt đất, lấy đầu gối đập mạnh về phía sau gót chân trái rồi lại đặt chân như hình 2 và làm chân trái cũng thế.

PHU - NỮ' THỂ - THAO

MỌI CAC BAN NHẢY

HÌNH 1

HÌNH 2

HÌNH 3

HÌNH 4

HÌNH A

HÌNH C

HÌNH B

HÌNH D

người cùng làm một lúc, thay giày cao su bằng giày da, thì tiếng đập nhịp nhàng nghe hay bằng mấy mươi điệu claquette.

C

Thuộc tám lối ấy rồi các bạn có thể nhảy thêm 4 lối nữa theo hình A. B. C. D. Tuy hơi khó, nhưng tập lâu quen đi, nhảy như thể tốt vô cùng cho cả sức khỏe lẫn sắc đẹp.

CÓ THỬY

HÌNH 5

HÌNH 6

HÌNH 7

HÌNH 8

Nhớ dần Thiên-Lý

— Nhớ dần thiên-lý năm xưa,

Lá chưa bầy kín, hoa chưa nở đều...

Hương còn mới mẻ, phiêu-phieu,

Bay sang buổi học của... nhiều thư-sinh...

Có người dựa cột, xinh-xinh.

Tóc còn sờ cặp, tay hình búp măng;

Dưới dàn thiên-lý bâng-khuâng,

Hương lòng có thoáng qua lần rào thưa!

Mấy năm xa cửa xa nhà,

Thì hương thiên-lý bay ra bốn trời...

Ngoài nghìn dặm, góc lòng trai

Vẫn thơm thiên-lý một mùi nhớ-nhung!

Năm nay lá biếc rủ vòng-

Quanh dàn thiên-lý, Hoa trùng-trùng hoa...

Mà hương thiên-lý chưa gia

Chiều chiều bỏ lá, lán-la sang vườn.

Có người đứng dưới hoang-hôn,

Vẫn còn xinh-đẹp, vẫn còn trẻ thơ!

Tóc mây sờ cặp, tay nga

Móng bôi đỏ chót: hân là cô em...

Mắt cười, môi cũng cười duyên...

Anh không học nữa, nhưng em học rồi!

— Dặm nghìn, hương-lý vương rơi.

Dặm nghìn, gió thổi theo hoài, tưởng công...

CAO TƯ

QUYỀN LỢI VÀ BỒN PHẬN CỦA NGƯỜI VỢ GÓA

(Tiếp theo)

thuộc đàn ông bên nội gần nhất và nhiều tuổi nhất mới được.

Sau hết, nếu không muốn đứng quản lý gia-tài, người vợ góa có quyền đem chia những của cải ấy cho các con, và giữ lấy một phần để dưỡng lão. Xem trên đây, ta thấy người vợ góa có quyền rất rộng. Quyền đó cần cho người vợ góa để có thể làm tròn bổn phận của mình: vậy bổn phận người vợ góa là phải làm những gì?

Bổn phận người vợ góa

a) Người vợ góa phải trang trải tất cả các khoản nợ thừa kế (dettes successorales), dù nợ nhiều hơn của cũng vậy. Nếu là nợ riêng của chồng thì trước hết lấy tài sản riêng của chồng, sau lấy tài-sản chung của hai vợ chồng, sau nữa lấy đến tài-sản riêng của vợ mà trang trải. Đó là bổn phận phải làm ngay sau khi chồng lâm-chung. Ngoài ra, suốt trong thời kỳ được hưởng hoa-lợi tài-sản của chồng, người vợ góa phải thay chồng mà phụng dưỡng cha mẹ ông bà chồng, mà trông nom dạy dỗ con cái, dù con đó là con vợ lẽ cũng vậy. Nếu người vợ thứ không muốn ở chung với người vợ chính sau khi chồng chết, người ấy có thể đem con mình ra ở riêng, và người vợ góa phải cấp dưỡng cho vợ thứ và các con vợ thứ.

b) Nếu người vợ góa không làm đầy đủ bổn phận sẽ có thể bị truất quyền?

Thế nào thì bị truất quyền?

1) người vợ góa vô-hạnh một cách thái-lệ và công nhiên;

2) có trách nhiệm phải cấp dưỡng cha mẹ và ông bà chồng mà bỏ lười;

3) đại bất kính đối với cha mẹ và ông bà chồng;

4) bỏ lười con chồng không trông nom đến;

5) tiêu tán gia-tài của chồng để lại;

6) bị kết án về tội xâm phạm thân thể hoặc tính-mệnh những người thân-thuộc gần của chồng;

7) không để tang chồng trong hai mươi bảy tháng;

8) Ngoài những việc kê trên làm cho người vợ góa bị coi là không xứng đáng, pháp luật còn định rằng người vợ góa di tài gia-tư là bỏ nhà

chồng trước và mất hết cả quyền lợi về tài sản của chồng.

Khi người vợ góa phạm vào một trong các điều kể trên, những người được đầu đơn xin truất quyền là ông bà cha mẹ người chồng mệnh một, anh em chị em ruột đã thành niên của người chồng ấy, người tôn-thuộc gần nhất và nhiều tuổi nhất, hoặc hội-dồng gia-tộc đầu đơn xin cũng được.

Nếu bị tuyên-cáo là mất quyền, người vợ góa chỉ được lấy lại tài-sản riêng của mình thôi. Nhưng nếu không có tài sản riêng, hay là có tài sản riêng mà không đủ dùng để chi tiêu được, thì được trích một số tiền trong tài sản chung làm tiền cấp-dưỡng.

PHẠM CÔNG DŨNG

Muốn đào tạo cho nước nhà sau này một lớp thanh niên xứng đáng, chúng ta, nhất là các bạn gái - ngay từ bây giờ phải đọc sách

GIAO-DỤC NHI-ĐỒNG

Cuốn sách giáo dục hoàn toàn nhất của bà ĐẠM PHƯƠNG
hội-trưởng hội Nữ-Công Huế. Có tựa của quan Nguyên
Thượng Thư bộ Quốc-dân Giáo dục: Phạm-Quỳnh

Lê Cường Hanoi xuất bản. In toàn giá, thượng hạng, 200
trang, khổ 18 x 24, giá 1\$50. Xin đặt mua trước kéo nết

Có riêng một loại sách quý dùng bìa da ch^u vàng, giá 7\$00
và một loại bìa vải ch^u vàng, giá 3\$50, để dành cho các
bạn yêu sách. Xin gửi tiền đặt mua trước từ bây giờ

Cuốn sách quý này sẽ là một tặng-phẩm trang nhã và hữu
ích để các bạn mua tặng đôi lứa tân hôn trong mùa cưới

HAI CUỐN SÁCH VỪA IN XONG:

1) MẸ CON tiểu thuyết của Lưu-Trọng-Lưu, giá 0\$60

2) CHỢ CHIỀU thơ của Trúc Khê giá 1\$00

Edition Lê-Cường 75 Rue des Paniers Hano

Nghề bánh mứt của ta

MỘT hồi bở, dân Việt Nam mình đua nhau ham chuộng tất cả những cái gì ở phương Âu đưa lại, thậm chí đến miếng ăn miếng uống, mình cũng ăn bắt chước theo lối người Âu và ăn những món ăn của họ. Nói rằng những người tham theo chuộng là đó ché cơm, gạo kém ngon hơn bánh mì thì cũng khí quá, nhưng riêng về những của ngọt, dường như các thứ bánh mứt của Tây được chuộng hơn! Các thứ bánh mứt của ta cơ hồ chỉ còn để dùng khi đi lễ bái. Người ta cho nó không được lịch sự và ngon miệng như các thứ bánh tây!

Điều cần nhắc đó không phải không có phần đúng. Các thứ bánh tây được trình bày một cách mỹ thuật, trông đã ngon mắt, lại thêm ứng đường cũng bột, song chế biến gia đảm thành nhiều thứ, mỗi thứ một vị khác, ăn không chán miệng.

Tuy vậy, ta đừng tưởng khờ, «bánh mứt của ta nghèo nàn, quanh đi quẩn lại chỉ bánh khảo bánh cốm, bánh đậu dền!» Có đến khi ông chú ý về phương diện trình bày bánh mứt cho mỹ thuật, cải tạo tô điểm những chiếc khuôn và kém số người thường thức nên các người làm nghề bánh mứt ta cũng không bỏn giở hết cái khéo léo làm bề các thứ ta vốn có. Nhiều người biết rõ tình trạng ấy đã lo ngại rồi đây hết cái lớp những người khéo về môn bánh mứt của ta,

Có lẽ những món bánh mứt đặc biệt của ta đến tiêu diệt chắt? Học trò học nữ công chỉ ra học môn bánh mứt tây, các nhà làm bánh ta theo thời bóa làm các nhà bánh mứt tây cả lấy ai là người duy trì và chận dỗi cho cái nghề bánh mứt của mình?

Phải có cái tình thế này, có cái nạn hết bột mì, hết bơ cái nghề bánh mứt cổ truyền của mình mới dể rơi rụng. Các bạn thử vào các hàng bánh mứt mà xem, ở phần các người Pháp đã dùng bánh mứt của ta không? Nó đến bánh quế, bánh bột dền, bánh dẻo, bánh nướng hiện nay không một người Pháp nào không biết! Và khi biết, họ lại chuộng, lại thích. Không ngờ có những bánh có mùi vị ngon lành đến thế? Ấy là theo đó chúng tôi biết phần nhiều hàng bánh mứt ta đều thuê thợ, ngại công phu chưa mang hết cái khéo vào những món bánh mứt của mình!

Vì vậy thế nên mấy cơ bạn của báo Dân Bả, sinh trưởng trong một gia đình có tiếng là khéo về môn nữ công phụ sảo ở Hà Thành, đã lập nên một tiệm bánh mứt bán rong các thứ bánh mứt ta vốn đã có cái khéo «gia truyền» lại thạo cả môn bánh mứt tây nên các thứ bánh mứt của các cô làm ra vẫn giữ được hương vị đặc biệt mà sự sạch sẽ cách trình bày thì không thua gì bánh mứt tây.

Bánh quế trắng ngà, mỏng tang, trăm nghìn cái như một: tôi chưa tìm thấy nơi đâu và có ai làm được khéo và đều tay đến thế. Không trách làm không kịp bán.

Bánh dậu, bánh bàng, bánh xu xê, tất cả những món bánh phổ thông đều có đủ, nếu rồi không còn biết định cho thứ nào ngon hơn, khéo hơn thứ nào.

Những thứ bánh hiếm có nơi làm như bánh bao, bánh bẻ, bánh tổ châu; củ cải v. v... là những món bánh sở trường của các cô.

Nhưng đặc sắc nhất trong hiệu Thanh Hương là những món mứt. Tất cả những quả gì có ở xứ ta đều làm mứt được. Mứt chanh, mứt quất, mứt dứa, mứt xầu, mứt hồng bì. Thứ mứt nào vẫn còn giữ nguyên được mùi vị của thứ quả đó.

Theo lời các cô nói thì mứt xầu mứt dứa là được ưa chuộng nhất.

Nào bây giờ nghe tôi ca tụng bánh mứt hiệu Thanh-Hương các bạn có muốn thưởng thức, thì xin mời các bạn lại số 48 phố Phúc Kiến, các bạn tự giới thiệu là bạn họ: Dân-Bà tha hồ ăn... nếm... Song trước khi ra, xin nhớ trả tiền.

DUYÊN HÀ

MỘT NHÀ CHUYÊN MÔN
ĐÓNG GIẤY PHỤ - NỮ

QUE
HIEN

36 HÀNG BÒ - HANOI

Quý bà quý cô muốn có
lấy về S. Indale ki u mới
mùa nực thì xin mời
tại hiệu Quê-Hiên

Trả lời Đẹp

CÔ LIÊN TUYỀN QUANG.—

Bôi phèn chua và tranh hai mặt có thứ thuốc trị trứng cá riêng do hiệu thuốc tây chế, cô có mua gửi về 3\$50 chúng tôi mua dùm.

CÔ TRẦN-THỊ-SINH BẾN THỦY.

— Lait d'amande douce thì còn chớ eau de rose không đâu có nữa. Nếu cô muốn dùng lait d'amande douce thì có thể lấy eau de fleurs d'orange thay eau de rose cũng được. Tôi sẽ bảo hiệu thuốc pha đều dùm cô, rồi cứ thế mà dùng. Cô gửi 13\$00. Son Saint annee màu andalou hết cả. Có thứ Laymons cũng màu ấy của Mỹ giá 4\$00. Cuốn sách của bà Vân Đài sắp in.

CÔ HẠNH ĐÀN QUẢNG NGÃI.

— Người cô thiếu Vitamine D xương không lớn thành thử người lùn. Về mùa lạnh này nên có mua dầu gan cá thu mà uống. Ăn nhiều gan lợn, thịt bò non, salade des dunes (một thứ rau mọc ở bờ biển) v. v. Còn tập thể thao nên tập barre fixe, bơi, nhảy giây.

CÔ HÉLÈNE SỬU Ô-MÔN.—

Đã nhận được ảnh cô. Về cách trang điểm mặt: Tóc để lối ấy được. Lấy nhíp nhổ lông mày phía trên chỉ để phía dưới, rồi cầm bút chì — chì nâu sẫm hoặc đen — vạch hơi khò khò cánh cung, như thế trán sẽ lớn, rộng hơn. Mắt như thế đẹp, kẻ đuôi mắt cho giải thêm. Phấn dùng màu Rachel n° 1 đánh phấn hồng phớt ở trên gò má, thoa cả về phía dưới mắt nữa nhưng chú ý hơi. Son dùng màu scarlate,

đánh đậm môi dưới, phớt môi trên. Về cách ăn bận: Đừng bận lối áo cổ lọ ấy. Hết một rồi. May cổ thường. Da cô trắng nên dùng màu hồ thủy, màu cyclamen, mauve, gris perle đẹp lắm. Thuốc tàn nhang cô gửi 3\$50.

CÔ T. B DALAT.— 1) Vì cô ở Dalat khi hậu tốt nên lên cân mau là sự thường 2) Tập thể thao cho nhiều vào và ăn nhiều rau, ngủ ít tắt lại xuống cân như trước. Mỗi sáng như cô phải tập nửa giờ 3) Tập chạy nhảy khuấy vác cho thiệt mệt. Chiều tập bơi, đi xe máy v. v. 4) Thở mù sương hại phổi. Để lúc nào tan mù hãy tập thở.

CÔ LIÊN NAM DINH.— Không đâu còn tire-comédon cả.

CÔ PHÙNG QUẢNG-YÊN.— Mới một lọ lait de concombre mà da đã mịn thế là khá lắm đấy. Nhưng cái gì cũng nên vừa phải

hơi. Một tháng một lọ là nhiều rồi. Đã gửi 2 lait de concombre cho cô.

BÀ THÀNH HUNG-YEN.—

Phải, mùa này là mùa đáng sợ cho bạn gái chúng ta nhất. Trời hanh, khi trời hanh, da mình trở nên khô, những vết nhăn ở dưới mắt, hai bên mép và trán thường hiện ra lắm. Bà nên dùng crème Tsar mà thoa. Lấy crème ra hai tay nhẹ vuốt ở giữa trán ra hai bên thái dương, ở mép, lên phía má. Giá crème Tsar 10\$00 vui lòng mua dùm.

CÔ ĐƯỜNG THÁI BÌNH.—

Soa một lọ, vú đã săn thế là được rồi. Nên thỉnh thoảng để vú trước douche tia nước lạnh vào, như thế có thể giữ cho vú vẻ đẹp mãi mãi.

BÀ HUỲNH RẠCH-GIÁ.— 1)

Rửa móng tay ở Hanoi hết cả 2) Vernis móng tay nên dùng màu rose lợt. 3) Vui lòng mua dùm bà lait d'amande douce, bà gửi 10\$00 4) Mặt bà hơi già nên đánh phấn hồng ở phía dưới gò má, đánh hơi tròn tròn, như thế mặt sẽ có vẻ thon.

(Xem tiếp trang 14)

NÓN LÁ THANH - QUAN

Đẹp, nhã, bền,

MẮT VÀ NẮNG MƯA ĐỀU DÙNG ĐƯỢC

Hạng chơn: 0p90 Có nœud: 1p20

Kiểu và nhãn hiệu đã trình Tòa Án Hanoi

Mme **Đông Trang**

11 Phố Gia - Long Hanoi, Tổng Phát-hành

Chỉ có nón Thanh-Quan mới xứng với nhan-sắc yêu-kieu và y-phục lộng lẫy của các Bà các Cô...

Kiểu nón lá, nắng mưa đều dùng được 0p90 và 1p20

CÁC BÀ CÁC CÔ CHỈ NÊN ĐỘI NÓN THANH-QUAN BẮNG KHÔNG THÌ XIN ĐỪNG ĐỘI NÓN NỮA

Chuyện riêng

(Tiếp theo trang 2)

HỎI. — Lấy chồng được 4 tháng thì chồng bỏ nhà ra đi vì giận mẹ. Biết chỗ chồng ở song không giám đi theo, chỉ tour từ ma thôi. Mong lại được đoàn tụ khi mới bắt hòa giữa mẹ chồng và cuồng được san phẳng nên trong ba năm nay tuy xa chồng mà vẫn phải ở nhà chồng hầu hạ mẹ chồng cho phải đạo. Công việc nhà chồng đều một tay mình gánh vác bằng số vốn riêng của mình. Nay số tiền ấy đã hết. Cảm tình của mẹ chồng đối với mình cũng hết. Bà trở nên cay nghiệt và pũ phàng lạ thường. Đã thế lại được ông em chồng, trước chưa vợ tôi còn khá, bây giờ có cũng giữ mặt hành hạ mình nốt. Đã nên đi theo chồng chưa?

VÔ DANH

TRẢ LỜI. — Nên đi theo lắm rồi. Sức chịu đựng của bà như thế quả đã lên đến cùng. Và bà đi theo chồng bây giờ cũng không có điều gì đáng ân hận thối tiếc. Mẹ chồng bà đã có thêm cô nàng dâu để hầu hạ. Bà đã phải gánh vác «giang-sơn», nhà chồng trong ba năm, nay đến lượt em dâu bà chứ.

Đi theo chồng, chúng tôi khuyên bà thêm một điều: ràng làm cho chồng thành một người con hiếu, nghĩa là gây lại sự hòa hảo giữa chồng và mẹ chồng. Làm được, bà sẽ là một người đàn bà kiêu mẫu.

Ô. Q. M. Ninh Bình. — Năm nay ông đã 18 tuổi, có đủ trí khôn và sức khỏe để tự lập được rồi. Hãy trả lại người chị nuôi chỗ ruộng hương hỏa nọ vì chính ra ông có được hưởng hoa lợi gì đâu. Nên quay đầu trở lại cố hương ở với bố mẹ đẻ, làm lưng chăm chỉ vừa nuôi được thân mình vừa giúp cha mẹ nuôi các em chắt hơn ư.

CÔ VÔ DANH (Thanh-hóa). — Từ xưa có đôi trai gái nào yêu nhau mà lại không thề thốt nặng lời? Không vui lòng hy sinh? Nhưng hình như những lời thề đó không được trời đất chứng minh vì đã có biết bao sự phản bội mà họ vẫn sống nhàn rảnh. Còn sự hy sinh?

Phải bắt họ thực hành ngay thì mới rõ sự hy sinh ấy thật hay là giả. Riêng với cô, chúng tôi muốn cô bảo chàng phải nhờ người mối

lái hẳn hoi, và cô nên để cả một phần lớn quyền cho hai cụ nhà kén trợn. Sự kinh nghiệm của tuổi tác cũng nhiều khi giúp ích cho mình lắm.

MỘT BẠN ĐỌC. — Bạn có dính timbre để trả lời thư riêng mà bạn không cho biết tên và cả chỗ ở thì còn biết đâu mà trả lời. Anh, à lấy nhau trong một năm có giá thú, rồi anh à tự ý thôi nhau, anh đi lấy vợ khác, à đi lấy chồng khác, anh có ba con với vợ mới, à có 1 con với chồng mới. Bây giờ anh và à cùng sợ lời thối về giấy giá thú cũ, hỏi làm cách nào cho ổn thỏa.

Đừng về phương diện pháp luật, thì cả hai người đều bị tội vì muốn đi lấy vợ, lấy chồng phải hủy tờ giá thú đi đã. Cái có tòa án mới có quyền ấy. Bây giờ sự đã thế thì nên xử với nhau bằng cảm tình. Đừng kiện cáo nhau làm gì nữa, một kẻ kiện tức là kẻ bị tội, có khi cả bốn chưa biết chừng. Thôi dĩ hòa vi quý.

CÔ LAN Hanoi. — Có nên coi kỹ câu trả lời dẫn tiên ở mục truyện riêng kỳ này vì cảnh cô cũng giống hết cảnh người bạn gái trên. Có nên từ chối cả hai chàng vì cũng như cô rồi, người trên là một kẻ không có nhân cách, sống bám vào một cô gái trong 6 năm, bây giờ bỏ người ta để đến cầu thân với cô, hạng đàn ông ấy là một hạng đáng khinh bỉ, hạng đề tiện nhất trong xã hội. Còn người thứ hai thì chơi bời như thế, mưu hạnh phúc cho mình thế nào được. Thà chịu cực khổ về cảnh di ghê con chồng chớ ư liêu, gặt bầy thì «dấm chua lại tội bằng ba lửa nồng»

EM DUYÊN Thái-Nguyen. — Hãy liệu lời mà khuyên can, vì dầu sao mình cũng cần giữ lấy chữ hiếu 2.) Về câu chuyện một người khác xem tờ Đan-Bà có tên em ở ngoài bande, em hãy báo cảnh sát bắt ngay người ấy rồi đánh giầy thép về cho tòa báo. Hân là một thằng án cấp. Làm được tức là em giúp nhà báo trừ nạn mất báo. Em đừng sợ họ trả thù. Nhà báo có đủ quyền lợi hân ra trước pháp luật, cả hân với bọn đồng lứa.

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Đinh thị Nhung (Đông-khê) cô Hồ thanh Kim (Nam-định) bà Lê-Minh (Thanh-hóa) bà Nguyễn Thụy Khê (Mỹ-thọ) cô Lan (Tourane) M. Aspirand Vĩnh-Phúc (Savan nakhet) cô Trần thị quan - Khâm- (Tuy-hòa) bà Võ kim Kiệt (Saigon) cô Minh-Châu (Nam-định) ông Ngô đức Vỹ và bà Minh-Tâm (Hải-phòng) bà Cam bá Bào (Thanh-hóa) bà Đồng thị An (Ninh-bình) cô Việt-An và cô Nguyễn thị Muôn (Phú-thọ) ông Hoàng đình Ích (Xiêng-khuảng) bà Lê kinh Chương (Faifoo) Cô Dương hoa Phượng (Phán-thiết) cô Minh-Nguyệt (Đồng hới) ông Lê văn giàu và cô Ngô thị Quyền (Thủ đầu một) cô Nguyễn mỹ Lệ (Travinh) cô Vũ thị Tự (Đáp-cầu) cô Mộng-Lan (Tinh-túc) Kiosque Thanh-Tao (vinh) cô Nguyễn thị Ngà (Saigon)

Bà THÚY-LIÊN, XUÂN-DỤC (Đồng-hới). — Bà đọc báo đã từ 7-11-41 đến nay là chín tháng chưa trả tiền, nay bà refusé số 165, vậy xin bà làm ơn hãy trả cho chín tháng báo bà thiếu.

Ông TRỊNH HỮU NHƯ SUB. DIVISION T. P. (Vientiane). — hạn báo của ông hết đã 6 tháng, nay ông refusé số 164, vậy ông hãy trả cho chỗ sáu tháng ông thiếu.

Cô LỆ-THỦY (Tinh-túc). — Hạn báo đã hết 5-9-42 hết

Cô HÉLENE HỮU (Cần-thơ). — Hạn báo đến 4-12-42 hết.

Cô LAN (Vinh). — Hạn báo đến 3-10-43 mới hết.

Cô THÀNH (Hồng-gay). — mandat cũng đề như thư cô vừa gửi là được.

Ông LÊ VĂN MINH (Xiêng khuảng) — Đã gửi quyền «Sợ sống» vậy ông trả cho 0\$ 40 nữa bằng timbre cũng được.

Xem tiếp trang 14

Mẹ ơi ! mẹ hỏi ! mẹ thương con nào ?

(Tiếp theo)

Bà Liên giờ cái tay gầy guộc nắm lấy tay Hữu :

— Hữu ? Con là anh cả sao con không khéo xử ?

Hữu sắp lên tiếng cãi, bà Liên đã vội nắm nốt tay Thái :

— Thái ! Em thì phải kính anh. Sao con dám cãi lại anh, đánh lại anh ? Trước kia các con có thể đâu ? Các con làm đau lòng mẹ. Mẹ còn muốn sống làm gì ?

Rút lời, bà khóc hu hu. Hữu, Thái cùng cúi sầm mặt xuống. Tiếng khóc của mẹ già như một cái gì sắc cạnh khía vào lòng. Hữu, Thái lại nhìn nhau, nhưng là cái nhìn trách móc lẫn nhau.

A

Gian buồng đã dọn dẹp sạch sẽ không còn dấu vết gì của cuộc cãi lộn đánh lộn vừa rồi. Ngồi ở bàn. Hữu, Thái, có vẻ ngượng ngịu bẽn lẽn. Cố tránh đề khỏi gặp cặp mắt của nhau, họ đều quay mặt luôn luôn nhìn về phía mẹ nằm. Bà Liên không ngủ, bà vẫn he hé mắt nhìn các con. Bà chợt ngẫm :

Yêu nhau như thề tay chân,

Anh em hòa-thuận hai thân vui vầy.

Hữu Thái bất giác trông nhau cùng mỉm cười. Trong lòng họ thăm nhạo bà mẹ quá thật thà, đem mấy câu cá chất phác định cảm-hóa các con. Hữu, Thái có biết đâu trước mắt bà Liên lúc bấy giờ Hữu, Thái đã bé lại và bà tưởng như bà đang họa theo hai cái miệng bé nhỏ ấy, hát cái cảnh hòa thuận chứa chan hạnh phúc của cái thời quá-vãng !

THU-THU

Bạn Đ. C. — Lưu-Phương. — Đã gửi sách biếu bạn, thư của bạn có lẽ lạc. Cảm động và chờ tin gửi về nhà riêng. H. DZ.

Ông LÊ XUÂN THỤY. — Cảm ơn ông không đăng được.

Ông NAM-SƠN. — Bài B.Đ.T.L. không được thanh lắm nên không đăng còn những bài khác, bài nào đăng được sẽ đăng. Cảm ơn ông.

Em BẠCH-NGỌC. — Bài thơ đó không đăng được vì lời văn còn non lắm lại có nhiều vần ép. Thông thả hãy làm thơ. Rất vui lòng chỉ bảo những điều em cần biết về thơ.

Ông PHẠM NGỌC KHUÊ. — Những truyện ngắn của ông hoạt lắm nhưng tiếc rằng không hợp tôn chỉ nên không đăng được. Ông nghĩ kỹ xem, có phải nó lằng mạn quá không ?

Cô HUYỀN (Yên-bái). — Cảm ơn cô, không đăng được.

Bà MINH-TÂM (Hanoi). — Hiền bà Vân-Đài ở Hanoi. Chúng tôi sẽ nói ý kiến ấy với bà Vân. Rất cảm động về lá thư của bà.

TRẢ LỜI ĐẸP

(Tiếp theo)

CÔ NGA. — Ngâm tay vào nước muối sẽ khỏi. Về sau tay có hơi đem thì dùng crème d'amande, tay lại sẽ trở nên trắng.

CÔ NH. (Haiphong). — 1.) Cao 1m63 lấy gì làm quá, cô hãy tập bơi, tập chạy mỗi ngày lấy nửa giờ 2.) Dùng lait d'amande douce da sẽ trắng 3.) gửi 3\$50 chúng tôi vui lòng mua đầm cô thuốc trị trứng cá. 4.) Mua lotion capillaire à base de pilo - carpine, sức tóc tóc sẽ giải, mượt 5.) Ăn trứng gà tươi rất bổ. 6.) Chỉ muốn mua một món quà 2\$00 thì khó quá ! Hai đồng mua gì ? Hay là mua ít vải « pin » về tự làm lấy mấy cái mouchoir vậy.

Cô M. L. (Saigon) — 1.) Coi mục thể thao kỳ này 2.) Mua lotion capillaire sức tóc 3.) Phải, cô cứ ra hiệu thuốc tây mà cân, ở đây họ có bán cả eau distillée.

Trả lời pháp luật

Ông N. T. (Phú-thọ) Ông, bà có quyền không để của cho con mà để cho cháu. Song trong thời kỳ hai đứa nhỏ còn vị thành niên thì hoa-lợi phải thuộc quyền bố mẹ nó. Trong họ không ai có quyền di nghị vì là việc rất hợp pháp.

Trả lời thuốc

CÔ LÊ-THỦY (Tĩnh-túc). — Những mụn ấy do máu sấu. Có mắc bệnh di truyền. Nên đi phân chất máu. Tạm thời dùng arsétylarsan tiêm hai ngày một ống.

Giới thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn :

1.) « Một truyện tình 15 về trước » của Lưu thị Hạnh. 1\$ 20 do nhà Á Châu gửi tặng

2.) cuốn « Tú-mỡ » của Lê-Thanh giá 0\$ 60

3.) cuốn « Những vần thơ xanh » của Jeannine Lê-Thủy, sách Hoa Mai số 21 giá 12 xu.

4.) cuốn « con dạ tràng » của Đào Thiệu, sách hoa-mai số 22, giá 12 xu, đều do nhà Cộng-Lực gửi tặng

5.) cuốn « Bụi kinh thành » của Nguyễn-Tổ giá 0\$ 60 ; vậy xin cảm ơn tác giả, các nhà xuất bản và giới thiệu cùng bạn đọc.

Chúng tôi được tin buồn bà NỘI TƯỚNG ÔNG BẠN LÊ-VĂN-KHÔI vừa mệnh-chung tại Hanoi, đường Lagisquet số nhà 24.

Vậy xin có lời thành thực chia buồn cùng ông Khôi và hai cô Kim Khoa, Kim Khuê.

Mme et M. BANG DUONG

Xưa nay bị nhiều, vì :

Ăn no vội tắm ngõ thường!!!
Cơm no vội đã lên giường ngủ ngay!
Dục tình đương lúc no xay!!!
Phòng tích bệnh ấy xưa nay bị nhiều
Chỉ uống một liều,
Thấy giẻ chịu ngay.

Bao to 12grs. Op.55 — Bao bé 6 grs. Op.30

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

Ra đời trước nhất ở Đông-Dương, phương thuốc ho lao
ho ra máu hay ho đàm
là phương thuốc gia truyền cụ Trịnh Hải-Long (nội tổ ông đốc-
học Hào). Có hai thứ : 6\$00 và 4\$50.

AI CÙNG BIẾT...

Sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-ly (con sâm chưa lấy
nước cốt). Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên Nam Nữ
gầy ốm, bạc nhược. Ve lớn 6\$00 Nhỏ 4\$90. Xa mua gửi mandat
ông :

TRINH VĂN HẢO

110, Rue de Vassoigne — Tânninh — Saigon

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TƠ LỤA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tussor (dũi) rất
đẹp. Xưởng pha dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên
giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để
biết công - nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT **NGỌC - DUNG**
SỐ 32, NÉGRER — HADONG (Trước chỗ xe điện đổ)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua
hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

THUỐC NHẬT

MỆNH

CHI MẪU

Chữa bệnh đàn bà

Thuốc « Mệnh chi mẫu »
của Nhật, dù người khiếp
sợ sự uống thuốc đến đâu,
dùng cũng được hài lòng.
Thuốc chuyên chữa những
bệnh ở đàn bà :

« Kinh hành không đúng
ngày, lúc hành kinh đau
bụng, kinh bế, các chứng
hư lạnh, thiếu huyết, băng
lậu, rức đầu, chóng mặt.
Các bệnh ở tử cung như
sích-bạch-đái-hạ, màng tử-
cung nóng, hoặc trong tử
cung nóng rắn và xung đầu
Các bệnh không thai dục,
tiền sản, sinh sản khó, tha
tiền sản hậu, gầy yếu, vàng
da, điều là thuốc chuyên
môn.

Đàn bà ho lao, hoặc ho
sản hậu điều có thuốc
Nhật riêng để dùng.

HỎI MUA TẠI :

Phòng thuốc

Chữa Phổi

15 HÀNG BÈ (RADEAUX)
HANOI TÉL. 1630

Ở xa mua lĩnh hóa giao ngân.
Cần nhiều Đại lý

BAO THANH NGHI

(Do một nhóm thanh-niên trí thức chủ trương gồm có các
văn-gia luật-gia, giáo-sư, bác-sĩ, dược-sĩ, họa-sĩ, nhạc-sĩ

TRONG SỐ 1 SEPTEMBRE 1942 CÓ NHỮNG BÀI :

Một vài chính kiến của Khổng-phu-Tử

Phan Anh

Dịch văn Thơ

Đình gia Trinh

Cuộc cải cách giáo dục ở Pháp : Vũ đình Hòa

Hóa học thời cận đại

Nguy như Routeux

Danh văn ngoại quốc : Ta với tổ tiên ta

Diệu Anh

Mấy điều cần biết về thể lệ trước bạ các văn
tự của người Nam : Phạm gia Kính

Những « hình ảnh » trong văn chương Pháp
và Việt Nam

Vũ bội Liêu

Nhát dao, truyện dịch

Lê huy Văn

Eo biển Dardanelles và địa vị trung lập của thổ
nhĩ kỳ

V. H.

Độc sách mới

H. V.

Nhấn chị em

Nhấn chị em tôi kỳ ở cũ
Muốn tốt tươi nên giữ màu da !

Hoa Kỳ Ruợu Chồi nên xoa,
Dung nhan sẽ thấy nộn nà hơn xưa !
Vừa giãn huyết lại vừa giãn cốt
Vẻ đoan trang đẹp tốt dễ trông !
Ngày xuân càng đượm sắc hồng
Càng tăng màu thắm, càng nồng lắm yêu

VŨ-THỊ NGUYỆT-NGA

MOT GU'ONG BIẾT YÊU GIA-ĐÌNH

Nếu ngài biết yêu gia đình của ngài
Thì bao giờ ngài cũng nên có sẵn :

1.) THUỐC PHÒNG TÍCH	} HIỆU
2.) THUỐC LY	
	CHIM

Va - Đình - Tân

178, LẠCH-TRAY HAIPHONG (Tổng phát hành)

PHẦY BỤI TRẦN

Xét thấy nhà nào để gương soi
mở ám cửa kính, tủ kính lem
nhem luốc nhuộm, ấy là cái biểu
hiện chính thức sắp sửa sắp
ra những cuộc bụi trần như
chơi bời, biếng nhác, nghèo
khó, hàng họ ế ẩm hoặc nội trợ
chán nản, vậy nên tránh trước
và dùng ngay : BLANC d'ANNAM
là thứ thuốc bột để lau
chùi và đánh gương tủ kính
cửa kính, cốc đĩa thủy tinh rất
trong sáng sạch sẽ, tiện lợi mà
lại hạ tiền. Thứ thuốc bột này
có thể đánh được cả mũ lẫn
giày phơi được nắng già sẽ trắng
như tuyết và có hai cái đặc
điểm : Khi cầm mũ đội lên đầu
không gây ra tay vì không có
bụi phui phui như các thứ phấn
khác ; khi muốn đánh lại mà
nhớ ra bột, tạm lấy nước
rửa sạch bụi đi, mang phơi ra
sẽ trắng như mới. Thật là nhất
cử tam tứ tiện. Có bán tại các
đại lý RUỢU CHỒI HOA-KỲ và
PHÒNG TÍCH CON CHIM mỗi
phong nặng 100grammes giá 0p10
Cần đại lý các tỉnh, hỏi An-Hà

13 - Rue du Culture - Hano

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô

Nên mua

XỖ XỖ

BÔNG - DƯƠNG

1\$00 MỘT SỐ

Không nên bỏ tiền và đem da mặt của
mình để thí nghiệm những hiệu phẩn lạ

QUÍ BÀ, QUÍ CÔ CHỈ NÊN DÒI

PHẦN MURAT hay là phần SUPER-MURAT

Hai thứ phẩn có tiếng và đã được lòng tất cả phong-lưu phụ-nữ

Có bán ở các cửa hàng lớn

Phẩn MURAT giá 1\$50

Phẩn SUPER-MURAT giá 2\$50

Tổng-phát-hành Bắc-Kỳ. Ai-Lao Etablissements VẠN-HÓA 8 Rue des Cantonnais Hanoi